

کمبود آهن عاملی برای ابتلا به کووید طولانی

پژوهش‌های جدید کمبود آهن در خون را به عنوان عامل اصلی ابتلا به کووید طولانی شناسایی کرده است.

پژوهشی جدید در دانشگاه کمبریج نشان می‌دهد که فقر آهن می‌تواند موجب التهاب و کم‌خونی شود و تولید گلبول قرمز سالم را در بیماران مبتلا به کووید-۱۹ تنها دو هفته پس از تشخیص، متوقف کند.

طبق این پژوهش که در نشریه «نیچر ایمونولوژی» (Nature Immunology) منتشر شد، بسیاری از افراد چند ماه پس از ابتلا به کووید-۱۹ از دچار شدن به کووید طولانی خبر می‌دهند؛ آنچه به تازگی با کاهش ضریب هوشی ناشی از مه مغزی مرتبط دانسته شده است.

به گفته این دانشگاه، از هر ۱۰ مبتلا به ویروس سارس-کوو-۲، دست‌کم سه نفر در معرض ابتلا به کووید طولانی قرار دارد. از طرفی به گزارش مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌های آمریکا، به طور متوسط کمتر از سه میلیون آمریکایی به دلیل کم‌خونی یا کمبود آهن تحت درمان قرار می‌گیرند.

«هال دراکاسمیت»، یکی از نویسندگان پژوهش می‌گوید: وقتی بدن با عفونتی مواجه می‌شود، از طریق حذف آهن از جریان خون به آن واکنش نشان می‌دهد. این کار از ما در برابر باکتری‌های بالقوه کشنده‌ای که با جذب آهن خون به سرعت رشد می‌کنند، محافظت می‌کند. وقتی این اتفاق به مدت طولانی ادامه می‌یابد، فقر آهن باعث می‌شود اکسیژن با کارایی کمتری در سراسر بدن گردش کند و اثر منفی بر سوخت‌وساز و تولید انرژی بر جا بگذارد.

به گزارش نیویورک‌پست، بر اساس این تحقیق که نمونه‌های خون را در طول یک سال تجزیه و تحلیل کرد، در خون افراد مبتلا به کووید شدید و خفیف، الگوهای مشابهی وجود داشته است.

دکتر «ایمی هانسون»، متخصص در این زمینه می‌گوید: اگرچه شواهد به دست آمده نشان می‌دهد که بدن می‌کوشد با تولید گلبول قرمز بیشتر، کمبود آهن و کم‌خونی ناشی از آن را اصلاح کند، در مواجهه با التهاب مداوم خیلی خوب عمل نمی‌کند.

به گفته هانسون، در ابتدای ابتلا به کووید-۱۹ به ویژه در افرادی که ماه‌ها بعد، از ابتلا به کووید طولانی خبر دادند، سطح آهن و عملکرد بدن در تنظیم آهن مختل شد و خیلی طول کشید تا بهبود یابد.

اکنون کارشناسانی مانند هانسون برای درمان کووید طولانی با استفاده از این یافته‌های جدید به دنبال راهی برای کنترل این التهاب تهاجمی در سریع‌ترین زمان ممکن هستند تا تاثیر آن را بر سطح آهن خون کاهش دهند.

او می‌گوید: لزوماً این‌طور نیست که در بدن افراد آهن کافی وجود نداشته باشند اما ممکن است آهن در مکانی نامناسب (در سلول‌ها یا بافت‌های مختلف و نه در خون) به دام افتاده باشد (ذخیره شده باشد)؛ بنابراین آنچه ما نیاز داریم، یافتن راهی برای جابه‌جایی آهن و بازگرداندن آن به جریان خون است؛ جایی که برای گلبول‌های قرمز خون مفیدتر می‌شود.